

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה-■
מקרא-key:	

שבת-המצניע		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כלי חרס שיעורו בכונס משקה ולא אמרו מוציא משקה - אלא לענין גיסטרא בלבד.	רב אסי, שונין:											■	◇	צו.
מאי טעמא?												^		צו.
לפי שאין אומרים הבא גיסטרא לגיסטרא.	מר זוטרא בריה דרב נחמן:											!	◇	צו.
פליגי בה תרי - אמוראי במערבא, רבי יוסי ברבי אבין ורבי יוסי בר זבדא	עולא:											■	◇	צו.
כמוציא רמון	חד: [רבי יוסי ברבי אבין/ רבי יוסי בר זבדא]											■	◇	צו.
כשורש קטן	וחד: [רבי יוסי ברבי אבין/ רבי יוסי בר זבדא]											■	◇	צו.
וסימניך: אחד המרבה ואחד הממעט.												■	◇	צו.
כלי חרס שיעורו כמוציא זיתים.	רב חיננא בר כהנא משמיה דרבי אליעזר:											■	◇	צו.
והרי הן ככלי גללים וכלי אבנים וכלי אדמה, שאין מקבלין טומאה לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים, ולענין צמיד פתיל - עד שיפחת רובו.	ומר קשישא בריה דרבה מסיים בה משמיה דרבי אליעזר:											■	◇	צו.
הדרן עלך המצניע													◇	

שבת-הזורק		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים, מרשות הרבים לרשות היחיד - חייב. מרשות היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע, רבי עקיבא - מחייב, וחכמים פטרין. כיצד: שתי גוזזטראות זו כנגד זו ברשות הרבים, המושיט והזורק מזו לזו - פטור. היו שתיהן כדיוטא אחת, המושיט - חייב, והזורק - פטור, שכך היתה עבודת הלויים: שתי עגלות זו אחר זו ברשות הרבים, מושיטין הקרשים מזו לזו, אבל לא זורקין.											מ
מכדי, זריקה תולדה דהוצאה היא, הוצאה גופה היכא כתיבא?										ג	ג
דאמר קרא (שמות לו) ויצו משה ויעבירו קול במחנה - משה היכן הוא יתיב - במחנה לוי, ומחנה לוייה רשות הרבים הוא, וקאמר להו לישראל: לא תפיקו ותיתו מרשות היחיד דידכו לרשות הרבים. וממאי דבשבת קאי, דילמא בחול קאי, ומשום דשלימא לה עבידתא? כדכתיב (שמות לו) והמלאכה היתה דים וגו'.	רבי יוחנן:										ג
גמר העברה העברה מיום הכפורים. כתיב הכא ויעבירו קול במחנה וכתבי התם (ויקרא כה) והעברת שופר תרועה, מה להלן - ביום אסור, אף כאן - ביום אסור.											ג
אשכחן הוצאה, הכנסה מנלן?											ג
סברא היא, מכדי מרשות לרשות הוא, מה לי אפוקי ומה לי עיולי? מיהו, הוצאה - אב, הכנסה - תולדה.											ג
ומכדי, אהא מיחייב ואהא מיחייב, אמאי קרי לה האי אב ואמאי קרי לה האי תולדה?											ג
נפקא מינה: דאי עביד שתי אבות בהדי הדדי, אי נמי שתי תולדות בהדי הדדי - מיחייב תרת, ואי עביד אב ותולדה דידיה - לא מיחייב אלא חדא.											ג
דמחייב אתולדה במקום אב	ולרבי אליעזר:										ג
אמאי קרו לה אב ואמאי קרו לה תולדה?											ג
הך דהואי במשכן חשיבא - קרי לה אב, הך דלא הואי במשכן חשיבא - לא קרי לה אב.											ג
אי נמי: הך דכתיבא - קרי אב, והאי דלא כתיבא - קרי תולדה.											ג
הזורק ארבע אמות בכותל, למעלה מעשרה טפחים - כזורק באויר, למטה מעשרה טפחים - כזורק בארץ, והזורק בארץ ארבע אמות - חייב.	והא דתנן:										ג
זרק ארבע אמות ברשות הרבים מנלן דמחייב?											ג
שכן אורגי יריעות זורקין מחטיהן זה לזה.	רבי יאשיה:										ג
אורגין, מחטין למה להו?											ג
אלא, שכן תופרי יריעות זורקין מחטיהן זה לזה.											ג
ודילמא גבי הדדי הווי יתבי?											ג
משו הדדי במחטין.											ג
דילמא בתוך ארבע הווי יתבי?											ג
שכן אורגי יריעות זורקין בוכיאר ביריעה.	אלא אמר רב חסדא:										ג
והלא אוגדו בידן											ג
בניסכא בתרא.											ג
והא במקום פטור קאזלא											ג
אלא: שכן אורגי יריעות זורקין בוכיאר לשואליהן.											ג
ודילמא גבי הדדי הווי יתבי?											ג
משו הדדי בחפת.											ג
ודילמא שלחופי הווי משלחפי?											ג
ותו: מי שאילי מהדדי?											ג
(שמות לו) איש איש ממלאכתו אשר המה עשים - ממלאכתו הוא עושה, ואינו עושה ממלאכת חברין	והתניא לודא:										ג

ותו: מעביר ארבע אמות ברשות הרבים מנלן דמחייב?									?										צו:
אלא: כל ארבע אמות ברשות הרבים, גמרא גמירי לה.									!	◇									צו:
מקושש, מעביר ארבע אמות ברשות הרבים הוה.	רב יהודה אמר שמואל:																		צו:
תולש הוה.	במתניתא תנא:																		צו:
מעמר הוה.	רב אחא ברבי יעקב:																		צו:
למאי נפקא מינה?																			צו:
לכדרב																			צו:
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת ואינו חייב אלא אחת.	דאמר רב: מצאתי מגלת סתרים בי רבי חייא, וכתוב ביה: איסי בן יהודה אומר:																		צו:
אחת ותו לא?									?	!									צו:
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת	והתנן:								?	!									צו:
מניינא למה לי?	והוינן בה:								?	?	!								צו:
שאם עשאן כולם בהעלם אחד - חייב על כל אחת ואחת	ואמר רבי יוחנן:								!	?	!								צו:
אימא: אינו חייב על אחת מהם.																			צו:
רב יהודה פשיטא ליה דהמעביר חייב	[רב יהודה]																		צו:
ומתניתא פשיטא ליה דתולש חייב	[מתניתא]																		צו:
ורב אחא בר יעקב פשיטא ליה דמעמר חייב.	[רב אחא בר יעקב]																		צו:
מר סבר: הא מיהת לא מספקא.																			צו:
מקושש זה צלפחד, וכן הוא אומר (במדבר טו) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש וגו' ולהלן הוא אומר (במדבר כז) אבינו מת במדבר, מה להלן צלפחד, אף כאן צלפחד, דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]																		צו:
עקיבא, בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין - אם כדברך, התורה כיסתו ואתה מגלה אותו ואם לאו - אתה מוציא לעז על אותו צדיק.	אמר לו רבי יהודה בן בתירא:																		צו: